

129. După ploaie și furtună

Alexandru Groza

Du - pă ploa - ie și fur - tu - nă va ve - ni o zi mai bu - nă Soa - re-
Când a - vem pro - ble - me'n via - ță, să ce - rem o lu - mi - na - re, De la
Stai o cli - pă, me - di - tea - ză, su - fle - tu'ți în - vi - o - rea - ză Dum - ne-

- le va stră-lu - ci mai lu - mi - nos, Du-pă no - rul plin de cea - ță, o lu -
Dom-nul nos-tru sfânt I - sus Cris - tos. Ru-gă - ciu-ne schim-bă to - tul, schim-bă
- zeu te cer-ce - tea-ză chiar a - cum. Nu lă - sa să trea - că cli - pa, cli - pa

- mi - nă se a - ra - tă E lu - mi-na Dom-nu-lui I - sus Cris - tos!
mer-sul vie-ții noas - tre, Zi de zi în - spre mai bi - ne cu I - sus. Ci-ne
mân-tu - i - ri ta - le, Dă'I a ta vi - a - ță as-tăzi lui I - sus.

se în-cre-de'n Dom-nul a-re via-ța mai fru-moa-să Căci lu - mi-na Lui pă-trun-de și o

lu-mi-ne-a-ză'n-da - tă, Dum-ne - zeu de sus ve-ghea-ză, și El bi-ne-cu-vân-tea - ză Su-fle-

- te-le'a-ce-lor ce se'n-cred în El!